

(המשך מעמוד 13)

ההתנחלות וה'העשייה' הם מכשיר ואמצעי להשגת העיקר. עיני הימין הקיצוני נשואות אל ה'עתידי' לאנשיו אין ספק שהוא שייך להם. בטוח הקרוב, ובמישור הפוליטי האקטואלי, מדובר במערכה נגד פינוי פיתחת-רפיח, או, כפי שמוסחים הדברים בכרונות של תנועת התחייה: 'לעצור את הנסיגה מסיני'. על-פי הסכמי קמפ-דייוויד אמורה מדינת ישראל לפנות את הפיתחה בעוד כשמונה

לפנות את עשרות אלפי התומכים. שחלקם חמוש ונכון להפעיל את נישקו, ואו ית' פוצצו הסכמי קמפ-דייוויד; או שמחר הפינוי יהיה כה כבד, עד שהליכוד, ותנועת החירות במרכזו, יתנפץ לרסי' סים, הממשלה תיפול, ובבחירות תיצבורנה מיפלגות הימין די כוח כדי לבטל את הסכמי קמפ-דייוויד. במקביל תנוהל המערכה על פיתחת-רפיח גם במישור הפרלמנטרי. אנשי ה'תחייה' למדו את הלקחים מן ההצבעות על הסכמי קמפ-דייוויד וחוק ירושלים,

ניים לקראת הבחירות האחרונות. צברה התחייה תמיכה בשיעור של עשרות אחי' זים. אין שום ספק, כי התמיכה בתנועת התחייה בקרב חיילי צה"ל גדולה בהרבה מן התמיכה בה בקרב האוכלוסיה הכללית. בשנת הלימודים הקודמת כבר היה צחי הנגבי, איש התחייה, יו"ר אגודת-הסטודנטים הגדולה והחשובה ביותר בארץ, הסתדרות הסטודנטים של האוניברסיטה העברית בירושלים. מחליפו, ישראל כץ, טוען שהוא איש הליכוד, אך אין כל הבדל בין דעותיו לבין דעותיו של

וזהה לגמרי עם ברית-המועצות. שניתקה את קשריה הדיפלומטיים עם ישראל ב' 1967. ואיבדה כל אפשרות להשפיע על הנורע הישראלי. הדרך הייתה פרוצה. שרי החינוך ינאל אלון ואהרון ידלין חינוכו דור שהצביע לליכוד, וזבולון המר חינוך דור שהצביע למען הימין הקיצוני. לצד שני אלה פעלו, מחוץ למערכת החינוך הממלכתית ולעתים גם בתוכה, אנשים כיצחק טבנקין ובניו, משה טבנקין ויוסף טבנקין, שהשפעתם רבה בקיבוץ המאוחד;

שרי-החינוך יגאל אלון ואהרון ידלין חינוכו דור שהצביע למען הליכוד, ואילו

שרי-החינוך זבולון המר חינוך דור חדש אשר יצביע למען הימין הקיצוני

חודשים. בסמוך לחתימת ההסכמים הללו, ביצע גוש-אמונים התנחלות בלתי-חוקית בפיתחת-רפיח, סמוך לקו הגבול הנוכחי עם מצרים. בתהליך השגור זכתה ה'ת' נחלות זאת — עצמונה שמה — להכרת השלטונות. שם ימצא בסיס הכוח של אנשי הימין.

הם מקווים להביא לפיתחה עשרות אלפי תומכים. הלזו הקשה יהיה מורכב ממת' נחלי הגדה המערבית, רצועת-עזה הסמוכה ורמת הגולן. רבים מאלה הינם למעשה פונקצינרים של גוש-אמונים והמימשל הצבאי. המשכורות, המשלמות והמימשל קופת המדינה בכל מיקרה, ואפשרו לנהל את המערכה ללא קשיי פרנסה מיותרים. לא מן הנמנע ששרים מאנשי ההתנח' ליות שיגיעו לפיתחת-רפיח יהיו מזויינים

וגם מהמערכה שהם מנהלים למען סיפוח רמת הגולן. כל ממשלה שירכיב מנחם בגין תהיה בעלת בסיס צר מאוד, וברגע המכריע תהיה תלויה בקולותיהם של אנשים כמו ה'ח' כהרוב חיים דרוקמן, איש המפד"ל, הנאמן לגוש-אמונים, או הפרו' פסור משה ארנס, איש חירות, ואחרים המתנגדים עד היום להסכמי קמפ-דייוויד. התחייה יודעת שתוכל לצבור תמיכה גם בתוככי מפלגת-העבודה, שכן אנשי ה'ק' בוך המאוחד, למשל, אינם מסתירים עמ' דתם, שהמחיר שמשלמת ישראל תמורת הסכם השלום עם מצרים הוא, 'כבד מד'. תיקוות הימין היא, שבעת המערכה על פיתחת-רפיח יוכל גם להפיל את הממ' שלה על רקע זה.

אך תיקוותם של אנשי הימין הקיצוני אינו מבוטאות רק על סיכויים בטוחו ה' קרוב ובמישור הפוליטי בלבד. ברור להם כי אם תיכשל המערכה על פיתחת-רפיח,

בשק, ומאורגנים במיסגרות צבאיות מ' שלהם, זהו כדיוק המצב היום: אנשי ההתנחלויות מאורגנים ביחידות של הגנה מרחבית, ומחויקים, ככל אנשי ההגמ"ר, את נשקם בביתם. ברור לכל, כי יחידות אלה נשמעות להנהגת גוש-אמונים, ולא דווקא למטכ"ל של צה"ל. כרגע, כאשר הרמטכ"ל, רביאלוף רפאל איתן, מיישר קו בכל עניין ועניין עם הימין הקיצוני, אין שום סתירה בין השניים. אך סתירה כזאת עשויה להתעורר בקרב על פיתחת-רפיח, ויתכן כי לראשונה בתולדות מדינת-

חוטבי-עצים, ובוגדים

מ'אז 1967 החלו מאות אלפי תלמידים בישראל את כיתה א' של בית-הספר היסודי במציאות חדשה. מציאות שבה

מחנך דווידי ותלמידיו

הגדה המערבית ורצועת-עזה, 'שייכות' לישראל, כמוהן רמת הגולן וחצי האי סיני; מציאות שבה ערבים מן השטחים הם פועלי ניקיון, פועלי בניין ומדיחיי כלים במיסעדות; מציאות שבמיסגרתה נתפסת ישראל כמעצמה המתנחלים הם חלוצים, והערבים הם, 'רוצחים' ו'מחב' לים', הווממים להשמיד את ישראל, אך כשרים לשמש כחוטבי-עצים ושואבי-מים. מה שנראה לאורחים הבוגרים יותר של המדינה כמצב חדש, ולעתים אינורמלי, נראה טבעי בעיני הצעירים, שכל תודעתם התגבשה ב'14 השנים האחרונות.

אל התודעה הימנית שפתחה המציאות עצמה, נוסף הסחף מינה במערכת החינוך הישראלית, שלא רק שלא היתה לה שום ביקורת על מציאות זו, אלא אף העניקה לה לגיטימציה, פיארה וקילסה אותה. תהליך זה החריף בארבע השנים האחרונות, כאשר שימש זבולון המר, איש המפד"ל, כשר החינוך. אך אין להגידם כהשיבות, 'תרומתו' של המר. הוא המשיך לצעוד בדרך שסללו קודמיו.

תלמידי תנועות-החינוך חונכו על כך ש, 'צינונות' ו'הגשמה' פירושן התנחלות בגדה המערבית וברצועת-עזה. הם למדו בשיעורי-מחנך שמיכתב השמיניסטים, ש'נשלח לפני כעשר שנים לגולדה מאיר, את תופעה של בגידה. יותר ויותר חיילי צה"ל בילו את כל שירותם הצבאי כחילי כיבוש — והמערכת החינוכית הכשירה אותם לכך היטב. לתהליך זה כימעט שלא היו נוגדנים מעברו השני של המיתרס הפוליטי. היו אלה תנועות-החינוך החלוציות, השמאליות לכאורה, שהינכו את אנשיהן להליכה להתנחלות בקיבוצים החדשים בפיתחת-רפיח. ברמת הגולן וכ' ביקעת הירדן, השמאל שמהוץ למערך היה תולד כוח כימעט לחלוטין. וירק"ח

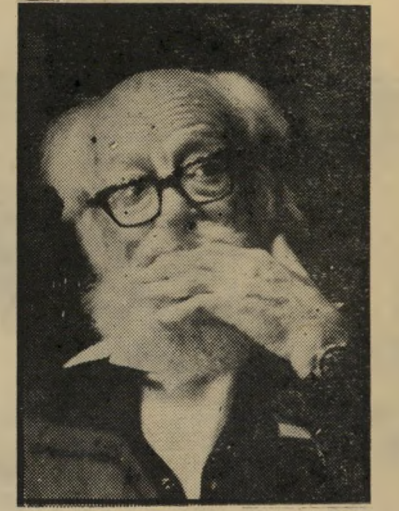
אריאזרד אדרת ודורו

יתנהל הקרב הבא, הגדול והמכריע, על עתיד הגדה המערבית ורצועת-עזה. מע' רכה זו תנהל בעוד חמש שנים יותר, כאשר יהיה צורך לקבל החלטה על 'המע' מד הסופי של האזורים הללו. וכאן נושא הימין הקיצוני את עיניו אל הנוער.

התיכון חממה

של הימין

ה'תהליך' שהביא לעליית הליכוד להשילטון, לפני ארבע שנים, התחיל בבתי-הספר באוניברסיטות לפני תריס' שנים ויותר. במישאלים שנערכו בבתי-ספר תיכוניים בסוף שנות ה'50 ובתחילת שנות ה'70 התגלתה אהדה גוברת והור' לכת למיפלגות הימין. כאשר הגיעו תלמידי התיכון לאוניברסיטות, התרחש תהליך נמנע: כנו אחר זו נפלו אגודות-הסטודנטים דנטים בקאמפוסים השונים בידי אנשי חירות, אחרי שבמשך שנות דור היתה השליטה הבלתי מעוררת בהן בידי צעירי מפא"י. בקדנציה הנוכחית יכהנו בכנסת רוני מילוא ומיכה רייסר מחירות, ודרור זייגרמן והמיפלגה הליברלית שלביכוד, שהיו יושבי-ראש של אגודות-סטודנטים. בגמה זאת, עלתה לפני עשור שנים בישרה את עליית הליכוד, מחריפה והור' לכת, ועתה היא משרתת את הימין הקי' צוני. במישאלים שנערכו בבתי-ספר תיכו'

נכיא טבנקין ובניו

ישראל יגדיצבו פאלאנגות חמושות של הימין נגד חיילי צה"ל. בנה של חברת-הכנסת גאולה כהן, איש התחייה צחי הנגבי, אמר לכתב העולם הזה שאינו יודע כיצד ינהגו אנשי גוש-אמונים בשעת מיבחן כזו, אך הוא מקווה שירתעו ממלחמת-אזרחים. אך צחי הנגבי אינו איש גוש-אמונים, אינו דתי, והוא מתגורר בירושלים.

המערכה על פיתחת-רפיח מטרה אחת ויחידה, מוצהרת וגלויה: לפוצץ את הסכמי קמפ-דייוויד, כדי למנוע כל אפי' שרות של פינוי הגדה המערבית ורצועת עזה תמורת שלום ישראלי-פלסטיני. אנשי הימין הקיצוני לא יודו בכך בגלוי, אך הם מנהלים מערכה טקטית על גבם של מתנחלי פיתחת-רפיח. על הפיתחה עצמה מענינת אותם. אך הם סבורים שתוצאת הקרב על הפיתחה תקבע את תוצאת הקרב על ארץ-ישראל השלילה. המערכה שתתנהל, בשטח עצמו תוכיע, לדעת אנשי הימין, באחת משתי דרכים: או שצה"ל לא יהיה מסוגל

צנחן, מצביא ומתנחל

ר'צד התהליכים הללו, העשויים ל' העניק לימין הקיצוני תמיכה המוגנת בעתיד הלא-רחוק, התרחשו תהליכים אחרים, ככלכליים בעיקרם, שמעניקים לו תמיכה מצד מוקדי-עוצמה בחקלאות, בי תעשייה ובענף המיסחר הישראלי.

הכלכלה הישראלית נקשרה יותר ויותר בכלכלת השטחים. יותר ויותר פועלים באים משם למשק הישראלי. פועלים אלה לא רק שהם זולים מעמיתיהם בישראל, הם גם מהווים כוח רבי-עוצמה להורדת השכר הכללי במשק הישראלי. הגדה המערבית ורצועת-עזה הפכו גם לשוק נרחב לסחורות ישראליות, והשטחים הינם 'הארץ' שעמיה יש לישראל מאזן מיסחרי (עודף יצוא על יבוא) מעולה.

השטחים החדשים שנפתחו לפני ההתי' נחלות, העניקו מרחב מחייה לדור השני והשלישי של בני הקיבוצים המושבים שבתחומי הקו הירוק, כאשר משכבות הקרקע ביישובים הוותיקים כבר לא הס' פיקו לקליטת הדור החדש. בין ישראל והשטחים נוצרו יחסים קולוניאליים טיפו' סיים. אנשים כאריאל שרון, רפאל איתן וייגאל הורביץ הם מייצגים מובהקים של הקולוניאליזם החקלאי (הנשען גם על תעשייה חקלאית). אנשים כדן טולקובסקי ובני פלד מייצגים את הקולוניאליזם ה' תעשייתי, ורבות של בעלי מיסעדות, בעלי מוסכים, בעלי בתי-מלאכה ובתי חרושת קטנים בענפי הטכסטיל והמוזון, או ספקי סיגריאות ושימורים רואים בנתנים בכמה חבריי-כנסת של חירות, המדברים בשם 'האזרח הקטן', את הנציגים שידאגו להמשך הזרמת כוח-עבודה זול מן הגדה והרצועה, ולהמשך זרימת הסחורות לשם. מה מפריד בין הימין הקיצוני ובין העתודות הגדולות של כוח-אדם התומכות בעמדותיו כבר היום? ראשית — מנחם בגין, העומד בראש הליכוד ומצליח לסחוף את ההמונים הלאומנים אל צידו. ושנית — הימין הקיצוני לא השכיל להעמיד מתוכו מנהיג בעל שיעור-קומה, תנועות הדוגלות ב'יד חזקה' וב'גו זקוף' זקוקות היו, תמיד ובכל מקום, למנהיג שיצליח לבטא את הציפויים הללו ולסמל אותם בדרך שתסחוף את ההמון.

את הזמן יעשה את שלו. מנחם בגין יפנה את הוידה הפוליטית במקדם או במאוחר, ואם תחסם דרכו של אריאל שרון לראשות תנועת החירות והליכוד, הוא עלול להפוך למנהיג הגדול של הימין הקיצוני, ומי שיוליך אותו אל השילטון, לאריאל שרון יש כל מה שזוקק לו מנהיגו של הימין הקיצוני לזרמי השונים. הביורוקרטיה שלו מתאימה: בן איכרים, צנחן, מצביא ומתנחל, גם האופי שלו מתאים: תאבי-שילטון וחסר מעצורים. בעל כושר ביטוי המספיק להעברת מסרים פשוטים ו'תזקים', וחשוב לא פחות: אריאל שרון יכול ללכד סביבו את הימין הקיצוני לפלגיו השונים. מוצאו בתנועת-העבודה, הוא מטיביו של גוש-אמונים ומבאי חצרו של הרבי מלובביץ. הוא יוכל לדבר בשם הביטחון, בשם ההתיישבות, בשם הדת ובשם הלאום — ולסחוף את ההמונים. שלמה פרנקל